

5

*D*e grond trilde.

“Was dat...?”

De bardraak knikte. “Ja, dat is Brutal. Ik begreep net van anderen dat hij probeert de ingang van ons dorp te verwoesten.”

De draakjes om hem heen hielden hun adem in.

“Ik moet gaan,” besloot Jesse. “Als mijn opa een geheim wapen heeft gevonden, dan kan ik dit ook vinden!”

De andere draken waren doodstil. Mic zei wat de rest niet durfde te zeggen: “Wij hoopten het al een beetje, Jesse. Wij hebben alles al geprobeerd, maar er zijn al zo veel draakjes verloren gegaan dat we niets durven. Zestig jaar geleden was er één mens op bezoek, die ons direct van de gevaren afhielp. Toen we jou zagen lopen vlakbij ons kasteel wisten we dat je ons kwam helpen.”

Jesse voelde zich wat ongemakkelijk.

“Ik, ik wil jullie helpen, maar ik weet nog niet hoe. Ik weet alleen dat ik het ga proberen!”

Het gele draakje stapte dapper naar voren. “Ik zal je brengen.”

De andere draken leken onder de indruk. Eén voor één stonden ze op en gaven aan, dat ze ook mee wilden.

Jesse was blij dat hij er niet alleen voor stond, maar hij wist dat als er een groep van tien draken zou uitvliegen, Brutal hen direct zou vinden.

“Ik vind het heel lief van jullie dat iedere draak wil helpen, maar ik denk dat ik alleen moet gaan.”

Het gele draakje stootte hem aan. “Niet alleen, je kan toch niet vliegen!”

Jesse wist dat de gele draak gelijk had. “Je hebt gelijk. Ik vind het fijn dat je mij helpt. Ik weet nog niet eens je naam.”

Het draakje boog even en stak een klauw uit, alsof het hem een hand wilde geven. “Lola,” zei het gele draakje.

Jesse keek verbaasd. “Dat is een vreemde naam voor een jongen.” Meteen zag hij de fout die hij gemaakt had. Het gele draakje had grotere wimpers, dan de andere draakjes en ze bewoog ook veel sierlijker. “Omdat je een meisje bent, natuurlijk!”

Lola lachte. “Ja slimme, had je dat niet door?”

Jesse lachte. “Nou, ik ben nog niet zo thuis in de wereld van draken.”

Iedereen barstte in lachen uit. Het was ook begrijpelijk dat Jesse nog niet zo veel wist van de draken. Hij was pas net, per ongeluk, in hun wereld terecht gekomen en nu al was hij bezig met het redden van hun soort.

Jesse wist dat hij niet sterk genoeg was om de grote draak te verslaan, maar hij wist zeker dat de draakjes het niet durfden. Als opa Piet het ooit gedaan had, dan zat het in zijn bloed! Dan moest hij het toch ook kunnen?! Er was vast een geheim wapen, dat alleen mensen wisten te vinden. Het moest.

Weer klonk er een gevaarlijke grom, gevolgd door een harde dreun.

“Is dat geweld bij de ingang, toevallig ook waar de uitgang is?” vroeg Jesse, vrezend voor het antwoord.

De paarse draak zei: “Ja, helaas wel. We moeten een manier bedenken om Brutal af te leiden, zodat jullie er doorheen kunnen.”

De zwarte draak kwam direct met een antwoord. “Brutal gaat alles achterna, tot hij het in de klauwen heeft. Hij jaagt eerst, dan stelt hij pas vragen. Als we nu eens een nep draakje maken...”

Jesse begreep waar de zwarte draak naar toe wilde. “Een nep draakje, dat net lijkt op een echt draakje?”

Het zwarte draakje knikte.

“En dan?” vroeg Jesse.

“We maken een katapult. Dan schieten we het nepdraakje door de opening, langs Brutal.”

Jesse zag het al voor zich. Brutal zou denken dat het een echt draakje was, dat probeerde weg te komen en hij zou er direct achter aan vliegen.

“Als de katapult sterk genoeg is, dan kunnen we het nepdraakje ver weg schieten, zodat jij de tijd hebt om weg te komen.”

Iedereen stemde in met het plan en de draakjes gingen

aan de slag.

Vier draakjes maakten van hout een levensecht draakje. Met nagels en beitels, zagen en vuur gingen ze aan de slag. Binnen een half uur hadden ze een schitterend beeld gemaakt, dat ze schilderden in mooie felle kleuren. Zou je van een afstandje kijken, dan zou je denken dat het een echt draakje was.

Jesse hielp met het maken van de katapult. Hij had samen met opa al vaker een katapult gemaakt, alleen nooit zo'n grote. De basis vormde een aantal grote boomstammen. Een rekbare liaan uit de boomtoppen kon prachtig gebruikt worden als elastiekband.

“We moeten hem eerst testen,” besloot Jesse. Niemand wilde het nepdraakje beschadigen, dus ze gebruikten een dikke kokosnoot die ongeveer hetzelfde woog als het nepdraakje. Ze mochten Brutal nog niets laten merken van hun plannen en draaiden de katapult daarom de andere kant op, in de richting van de dichte bebossing.

Alle draakjes uit het dorpje kwamen helpen, want de katapult was zwaar geworden en er waren veel draakjes nodig om de elastieken liaan te spannen.

